

ffp

SEPT.-81

HVA VALGET GJØRER...

Stem Rod Valgallianse — din talsmann på tinget

INNHold:

Leder: Bidra til å sikre innsamlinga. - Gi penger!	s. 3
Vi trenger et bypolitisk utvalg. Nominer medlemmer!	s. 4
Annonser: Halvdagsjobb for RV Grunnsirkel for spansk talende jobb på partitrykkeriet	s. 5
Erfaringer fra budsjettkampen høsten 1980	s. 6
Erfaringer fra et UDS om partikrisa	s. 8
Sånn har vi rekruttert	s.10
Bruk Oslo Samorg	s.11
Arbeidsplasslaga og RV II	s.12
Stående direktiv om RU	s.15

FRIST

**FOR INNLEVERING AV ARTIKLER
TIL NESTE FFP ER 3.OKTOBER**

LEDER:

BIDRA TIL Å SIKRE INN- SAMLINGA. – GI PENGER!

Noen vil lese dette helt i slutten av valgkampen. Andre vil ikke få dette FFP før valget er over og resultatet kommentert og diskutert i det vide og det breie.

Helt uavhengig av når bladet leses og hva valgresultatet sier om vårt arbeid og vår oppslutning, kan vi slå fast at vi i år har tatt mange store økonomiske løft i valgkampen i Oslo.

For første gang har vi tatt mål av oss til å spre ei valgavis for Oslo ut til de fleste husstandene i byen. Vi har også laga flere løpesedler for Oslo. Det har vært riktig å lage dette materialet. Der vi har kommet ut med det, har det blitt godt mottatt.

Samtidig har det vært dyrt å lage det. Når dette skrives, har Oslo passert 57% av innsamlingsmålet, og vi er faretruende nær valgdagen. Vi håper og tror at mange ligger i startgropa til å sende inn pengene sine. Dersom vi oppfyller eller bedre overoppyller innsamlingsmålsettinga, er

dette i seg sjøl en viktig begivenhet. Vi vil da kunne betale valgkampen uten å måtte innskrenke på andre tiltak i tida framover. Vi vil kunne ha midlet til å slåss mot det nye innstrammingsbudsjettet. Vi vil kunne styrke innsatsen vår i bystyret, og bedre annet eksternt arbeid.

En økonomisk baksmell i denne innsamlinga vil sjølsagt være en klamp om foten i tida framover.

Kameratene som har vært på sommerleir har gitt mye og dratt prosenten oppover, et eksempel til etterfølgelse.

Vi slutter med denne oppfordringen som også gjelder om valgkampen er avslutta: Bidra til å sikre at Oslo oppfyller og aller helst overoppyller innsamlingsmålsettinga. Gi penger og gi dem raskt.

Red.

VI TRENGER ET BYPOLITISK UTVALG. NOMINER MEDLEMMER!

Partiledelsen i Oslo har med rette i flere år blitt kritisert for å prioritere bypolitisk arbeid for lavt. Bystyregruppa har i stor grad arbeida aleine og uten hjelp fra DS. Dette er bl.a. behandla i beretninga til siste årsmøtet.

DSAU har etter diskusjoner med bystyregruppa vedtatt å opprette et bypolitisk utvalg under DS. Arbeidet med å utforme mandatet for dette utvalget og finne fram til sammensetninga av det, skal være ferdig i løpet av januar 1982.

Vi oppfordrer med dette alle avdelinger og enkeltkamerater om å komme med forslag til personer som de mener bør være med i et bypolitisk utvalg.

Vi mener utvalget bør bestå av kamerater som har grundig erfaring og kunnskap på et eller flere områder. Vi kan nevne noen viktige:

- ulike felter i sosialpolitikken
- helsepolitikk
- trafikk og samferdselsspørsmål
- boligpolitikk
- arbeidet i bystyret og andre folkevalgte organer
- natur og miljøvern
- industripolitikk

- generell økonomisk politikk
- skole og utdanningspolitikk

Hvordan arbeidet skal organiseres er ennå uklart. Om det vil bli naturlig med ei inndeling i underutvalg, hvilke områder en skal prioritere osv, er ennå ikke bestemt. vi må vinne erfaringer.

Vi mener det nå er viktig å prioritere det allmenne bypolitiske arbeidet på samme måte som f.eks. det faglige arbeidet, dvs bl.a. ved å opprette et partutvalg med autoritet og myndighet omtrent på samme måte som faglig utvalg.

Vi har et møysommelig arbeid foran oss. Vi trur vi er på rett vei. Vi håper på mange forslag på folk til utvalget.

DS-ansvarlig for
bystyrearbeid

ANNONSER:

HALVDAGSJOBB FOR RV FRA 1.OKTOBER

Ledig halvdagsjobb på Oslo RVs kontor. Dette er en sekretærjobb/kontoristjobb for bystyregruppa. Oppgaver: Ta i mot henvendelser som kommer til Oslo RV. Holde orden på arkiv og andre saker på kontoret. Maskinskriving og annet kontorarbeid. Etterhvert ha ansvar for henvendelser fra Oslo RV til andre organisasjoner og partier.

Dette kommer til å være en slitsom og spennende jobb. Er du interessert? Ta i såfall kontakt med Erling Folkvord på RV-kontoret innen 17.september.

GRUNNSIRKEL FOR SPANSKTALENDE

Rett over valget starter en AKP-grunnsirkel for spansktalende. Avdelinger som har medlemmer eller kjenner sympatisører som vil delta, kan henvende seg til partikontoret.

JOBB PÅ PARTI TRYKKERIET

Noen kamerater skal slutte og vi trenger å ansette:
1 overtrykker til reproavdelingen
1 litograf til reproavdelingen
1 assistent til arktrykkavdelingen

De to første jobbene krever faglig utdanning. Lønna for medlemmer i m-l-bevegelsen er litt under gjennomsnittlig industriarbeiderlønn i Oslo, omlag 90000 kr. inkludert alle tillegg.

Vi ønsker primært tillingene besatt med medlemmer i partiet eller RU/NKS. Men kjenner dere fagfolk som står partiet nær, så be dem ta kontakt med oss. Flertallet av trykkeriets ansatte er kommunister. Det er viktig at vi på lang sikt kan opprettholde dette slik at trykkeriet fortsatt kan fylle sin oppgave som redskap for partiet.

Kameratslig hilsen Duplo-ledelsen

ERFARINGER FRA BUDSJETTKAMPEN HØSTEN 1980

Denne artikkelen er skrevet av en av de som var med i det budsjett-sentret som ble oppretta av distriktststyret i september 1980. Den er ikke drøfta i DS. Vi har ingen samla oppsummering fra alle avdelingene som deltok i arbeidet, men vi oppfordrer kamerater til å skrive i neste FFP om erfaringer fra ulike kampavsnitt.

1. Sentrets mandat og målsettinger

DS var høsten -80 ikke sjøl istand til å kaste mye krefter inn i budsjettarbeidet. Da den likevel ble prioritert høyt ble det nedsatt et senter av kamerater fra viktige bransjer med kontakt til DSAU. Senteret hadde sitt første møte sist i september. Senteret hadde mandat til å operere i partiet som et DS-utvalg. Senteret hadde som målsetting å utgi materiale i og utafør partiet som kunne hjelpe fram budsjettkampen. Det skulle videre samordne de ulike bransjenes kamp.

2. Politisk vurdering.

Forslaget til budsjett for -81 ville bety en drastisk forverring av levekåra til vanlige folk. Det var det verste budsjettforslaget på mange år. Vi har drevet politisk arbeid siden -75 mot budsjettene. Uten å ta opp noen politisk vurdering av dette, mener vi arbeidet i 1980 skiller seg positivt ut på flere områder.

Innrettinga mot staten. Gjennom flere år har staten drevet en bevisst utarmingspolitikk overfor kommunene. Kommunene har svart med å spenne livreima, noe som går ut over arbeidsfolk i Oslo. Kravet om økt innsats fra staten er en riktig politisk parole. I tillegg danner den grunnlaget for mange og breie allianser. Det er viktig å følge opp denne parola i tida framover. den må konkretiseres bedre på ulike områder og alliansene må styrkes.

Konkretisering og informasjon.

Gjennom KK og budsjettflakene greidde vi å skjære gjennom tall

og dokumenter og konkretisere hva budsjettet innebar for folk flest. Våre argumenter blei tatt opp i mange grupper og var til konkret hjelp i kampen.

Allianser. Parola mot staten la grunnlaget for allianser oppover i de ulike etatene, mellom folk fra ulike partier og innafør og mellom de ulike foreningene. Sjøl om noen av disse alliansene er vakkende, er de viktige for å oppnå resultater og de gir oss muligheter til å vinne oppslutning og anseelse.

Nye grupper. Vi vil spesielt nevne ungdommen i fritidsklubbene, foreldre som slåss mot skolebruksplanen og foreldrene på barnehagene. Sjøl om kommunistene ikke var i spissen i alle disse kampene, er det et viktig framskritt for folks organisering mot forverra år.

Politiske feil. Det skriftlige materiale som blei spredd handla alt for lite om de politiske og økonomiske årsakene til rikets tilstand. Det tok ikke opp hvorfor kapitalismen er ute av stand til å løse folks problemer og dekke folks behov, sjøl om materialet inneholdt masse eksempler på dette. Dessuten tok vi for lett på hvordan taktikken skal være overfor personer og sjikt i arbeideraristokratiet som det er mulig å oppnå allianser med. Det lyktes f.eks. for ledelsen i Oslo Sykehuspersonales forening, å hindre at foreningen slutta seg til streiken 4.12., uten at det blei noen åpen politisk kamp rundt dette.

Særlig innafor helsesektoren har vi seinere sett at høyresosialdemokratiske tillitsmenn prøver å utnytte motstanden mot nedskjæringer slik at den kan tjene DNAs kamp mot "de borgerlige".

3. Organisatoriske tiltak. Oslo FU arrangerte tidlig på høsten en konferanse om budsjettet. Denne munna ut i kravet om en Oslo-led-

else. Senteret har vært ansvarlig for et KK-flak i samarbeid med KK-redaksjonen, spredd i 10.000 eksemplarer. Et RV-flak "Bli med og slåss for Oslo", spredd i 12.000 eksemplarer. Begge flakene ble spredd over kort tid. Et notat, spredd i hovedsak internt, med gjennomgang av de ulike sektorene. Heftet, "Er Oslo konkurs?", trykt i 1500 eksemplarer ble også spredd. Senteret arrangerte et møte med kamerater med tillitsverv. Det ble oppretta kontortid på RV-kontoret i en periode under budsjettkampen. Senteret samordna de streikende (4/12) og fakkeltog 8/12. I tillegg vil vi peke på KKs betydning for informasjon og for organisering av arbeidet. Vi mener alle disse tiltaka utenom fakkeltog var riktige og bra og at de oppfylte målsettingene for arbeidet.

Det gikk 800 i fakkeltog. Dette til tross for aksjoner og streiker hvor mange tusen hadde deltatt. Det blei ingen egen bevegelse om fakkeltog. Bestemmelsen om arrangementet blei tatt altfor seint, informasjon om det kom lite ut, organiseringen av de ulike gruppene var altfor dårlig. Skal det arrangeres fakkeltog, som kan være et viktig aksjonsmiddel, må dette bestemmes tidlig og egen mobilisering settes i gang.

4. Senterets indre arbeid. Vi mener kampen har vist at det var behov for en særegen ledelse på budsjett-kampen. Metoden med å bruke folk i nøkkelstillinger innafor bransjene var hensiktsmessig. Disse har direkte kontakt til avdelinger og kan sjøl løse lange politiske og organisatoriske problemer. I tillegg er det mulig å planlegge ut fra hva som er mulig og kunnskapen om de enkelte stedene kan settes inn i en helhet.

Senteret vurderte spørsmålet om fakkeltog feil, undervurderte betydninga av egen mobilisering og organisering. Vi hadde også på ett tidspunkt urealistiske planer utgivelsen av RV-flaket.

5. Hva slags og hvor omfattende aksjoner.

14.10.80 streika Norsk Lærerlags medlemmer moy statsbudsjettet. 21.10.80 hadde Norsk Lektorlag en streik på lignende grunnlag. De varsla nye aksjoner så fremt ikke skolebudsjettet for Oslo 1981 ble endra. Det skjedde endringer som dels plussa på budsjettet og dels gjorde endringer slik at en stor del av kravene blei innfridd.

Fritidsklubbungdommen og dels de ansatte gjennomførte ulike slags aksjoner som sikra dem brei støtte i massemedia og i opinionen. Ca 2000 deltok i demonstrasjonstog 22.11. De ansatte slutta seg til den felles streiken 4.12.

4.12.80 var første gang det innen helse- og sosialsektoren i Oslo ble oppnådd enhet om streik på tvers av skille LO/ikke LO. Fagforeninger med i alt 11000 medlemmer i Oslo deltok i streiken. (Det var ikke 11000 personer som sjøl streika). En viktig svakhet var at streiken ble vedtatt på toppen i flere organisasjoner uten demokratiske diskusjoner blant medlemmene. Likevel, tusener fikk sin første erfaring med å delta i streik mot de folkvalgte organene i Oslo.

Anders, medlem i DS

NB. DS skal snart drøfte det politiske og organisatoriske arbeidet mot årets Oslo budsjett. Det er derfor viktig at du som har meninger om fjorårets arbeid skriver inn til FFP raskt. Red.

ERFARINGER FRA ET UDS OM PARTIKRISA

I vår bransje har vi hatt formanns konferanser om partikrise før sommeren. I korthet kan vi oppsummere avdelingssituasjonen slik:

Lite utmeldinger siste året. Utmeldingene som har vært er spredd over hele året, ikke konsentrert til vårparten. Av de utmeldte er det flere med lang "fartstid" enn de som ble rekruttert i løpet av de siste årene med lite studier. Årsakene til utmeldingene varierer fra a) "Helge Ø. motsigelser" (eks. mistillit til partiledelsen som det har vært lite av, til b) mista troen på de langsiktige måla til c) ser ikke hensikten med partimedlemskap; får ikke den hjelpen de trenger, til d) prioritering av politikk kontra privatliv og andre ting.

Situasjonen i avdelingen:

Flere kamerater oppsummerer det slik: lite entusiasme og mye frustrasjon, lite utadretta virksomhet, dårlig disiplin (eks. oppmøte på møter og arrangementer), degenerering generelt, endel papirmedlemmer", en god del stiller spørsmål med sitt medlemskap nå, men utgangspunktet er ikke bare å få dette diskutert og så gå ut, men et ønske om å bli: Men at situasjonen må bli forandret, slik de fungerer nå er verken fugl eller fisk: Nå må de stilles krav til og få den hjelpa de trenger.

Samtidig og heldigvis beretta flere avdelinger om oppsving: Følte at de hadde renska opp og konsolidert seg. De hadde en god periode nå, med aktivitet utad, bedre disiplin osv. Oppsvinget skyldtes bl.a. at de hadde tatt opp degenereringa som et problem, satt det i forhold til spørsmålet om å være /ikke være kommunist, at dette stilte krav osv.

Årsaker til problemene:

Liten studie og skoleringsvirksomhet, behov for mer kollektive studier (i motsetning til sjølstudier), svak ledelse av avdelin-

gene (ufullstendige og politisk svake styrer), liten hjelp, oppfølging og kontroll av den enkelte. Eks. i forbindelse med diskusjonen om "ulovlig virksomhet i partiet" ble det påpekt at stillen innad i partiet var mye mindre kollektiv enn før, hver dreiv med sitt og brydde seg lite om andre.

Blant mange som har vært med lenge tviles det på de strategiske måla vi kjemper for; Er det noen hensikt å kjempe for sosialismen, blir det noe bedre da? Problemer rundt den demokratiske sentralismen osv.

Om ikke direkte mistillit til partiledelsen, mindre tillit enn før. Mer avventende holdning: Viser de i praksis at de har skjønt noe av landsmøtekritikken (praktiseringa av den demokratiske sentralismen).

Problem med "samleavdelinger" med flere arbeidsplasser innen ei avdeling. Hva skal de jobbe med særskilt og hvorledes?

Ett av stedene de nå var i framgang skyldtes at de hadde rekruttert mange i løpet av siste år. De hadde gått offensivt ut: valgt en offentlig talsmann som folk som var interessert i studier kunne henvende seg til.

Problemet med minimal rekruttering generelt ble sterkt understreka. En kamerat sa at hun først nå begynte å skjønne hva det virkelig betydde at partiet hele tida måtte tilføres nytt og friskt blod for å eksistere og utvikle seg: At alderssammensetninga nå viser at vi lett står i ferd med å bli et parti med et flertall av avdeingene bestående av "en gammel trøtt" gjeng i "satt posisjon". En viste til at ungdommen er mye dristigere enn mange av oss til å propagandere for og viste stolthet ved å være revolusjonær enn oss som etterhvert ble opptatt av å være så nyanserte og taktiske og ikke dumme oss ut.

Klassesammensetninga ble også trukket fram: innen sektoren er det i det småborgerlige sjiktet vi står sterkest. En avdeling hadde diskutert småborgernes forhold til arbeiderklassen og synes dette er viktige saker som partiet må ta ansvar for at reises mer generelt. Småborgernes vilje til å slåss henger sammen med at det oppleves som man har mer enn sine lenker å miste, flere individuelle muligheter, livsstilsmessig, avansemesig etc. Tendenser som sjølsagt forsterkes når vi lever i et såvidt fredelig og "demokratisk" Norge som vi gjør. Det er vanskelig å være entusiastisk revolusjonær i "fredelige tider".

Denne oppsummeringa skiller seg vel ikke ut fra resten av partiet med unntak av utmeldingsprosenten.

Det er to ting som det er verdt å merke seg: 1. Det lave utmeldings tallet og 2. De som står på "vippen" (flertallet av disse) har i utgangspunktet et ønske om å bli i partiet.

Hva er så årsaken til denne relativt positive tendensen? Vi har gjort lite undersøkelser rundt dette, men tror at denne avventende holdningen til partiledelsen spesielt, parra med en god del lojalitet, tross alt for dette lille partiet, gjør at folk fortsatt forblir.

En annen årsak - og nå kommer det vi ønsker å si noe om: UDS' rolle.

Våre erfaringer tyder på at dette organet representerer/kan representere en hjelp til å være med på å løse partikrisa.

1. Forrige UDS la forholda til dette ved:

a) spille en ledende rolle i budsjettkampen. Mye bra politikk og tiltak som resulterte i entusiasme blant kamerater og sympatisører.

b) Organisatoriske tiltak: Alt som har med rutiner osv har et fast system som alle ansvarlige er lært opp i. Dette har forenkla sånt arbeid betraktelig, og kommunikasjonen mellom avdelingene og UDS er lite byråkratisk (vi dekker et stort område). Folk får svar raskt, papirer blir ikke somla bort, overførte medlemmer går ikke i måneder og venter på

kontakt (med utmelding som resultat!!)

2. Dette har gjort at nåværende UDS har hatt muligheten til å spille en mer politisk ledende rolle i arbeidet, spesielt i fht ledelse av avdelingene. UDS' viktigste oppgave har vært og vil være partikrisa. Vi vurderer det slik at blir ikke dette tatt alvorlig nå, vil det ikke bli noe 1.mai-arbeid, ikke valgarbeid, ikke falgig kamp. Konkret betyr det: Noen jobber med avdelingene ved å gå på avdelingsmøter, holde formannskonferanser, står til disposisjon for avdelingene (avdelingene prioriteres, ikke alle får like mye hjelp). Noen jobber med eksterne saker som valget og har her sitt eget eksterne kontaktnett. Pga begrensa kapasitet i UDS har vi måttet si til avdelingene at de ikke kunne forvente særlig hjelp på det faglige området for til høsten, i forbindelse med budsjettkampene. Dette blir derfor prioritert nå.

I tillegg har organet satt i gang kaderkurs med utvalgte avdelingsformenn, fordi vi og avdelingene oppsummerer skolerings

som en viktig forutsetning for å løse opp i problemene våre. Emnene for dette kaderkurset er:

Demokratisk sentralisme i teori og praksis, Hva må gjøres? (Lenin boka møte nr. 1) Krisa i Oslo (eget skoleringshefte fra ME-skolen Om praksis), sosialismen (partiformannen skal være innleder). Generelt prøver vi å bruke avdelingenes erfaringer, samt ledende kamerater i studiearbeidet.

Studier må bli en viktig sak eks. i budsjettkampen. Vi må nå komme et skritt videre, ikke bare se

den som en rein dagskamp, men få fram det kommunistiske perspektivet på jobbinga. Få fram at uansett krav om fler penger til et eller annet, resulterer i noe mindre nedskjæringer enn politikerne opprinnelig planla - endrer ikke dette på den unngåelige utviklinga i kapitalismen som vil føre til dens undergang. Hvis vi ikke gjør det, vil verken venner eller vi sjøl forstå hvorfor vi trenger et kommunistisk parti (da kan vi jo like gjerne jobbe via fagforeningene aleine!!)

Vi tror at den planen vi har lagt i hovedsak har vært riktig. Vi mener å merke en tendens til at "Noe" er i ferd med å snu seg: Atfolk vil gjøre noe, om fortsatt usikkerhet om hva og hvordan. Vi tror at vi nå begynner å bli sett på som en politisk ledelse, ikke bare en "teknisk mellomstasjon", fordi avdelingene kommer til oss

med problemene og forventer at vi skal gjøre noe. Det gjenstår å se hvordan resultatene blir på eksterne områder.

Dette mener vi uansett er viktig: At vi som enkeltpersoner, som organer på forskjellige nivå er pågående i forhold til oss sjøl og andre i å reise og utvikle kritikken vi måtte ha til deler av partiets politikk og virksomhet og sjøl ser oss ansvarlig for å være med på å forandre det vi mener er gærnt.

At vi samtidig ikke lar uenighet og kritikk bli en unnskyldning for ikke å gjøre noe i det hele tatt!

Turid og Siri i et UDS.

SÅNN HAR VI REKRUTTERT

Vi er en arbeidsplassavdeling i Oslo som har gode erfaringer med rekruttering. Vi mener det er viktig å bringe disse videre i tid-er hvor noen vil dra til Sverige og andre bare forsvinner.

Vi startet med å diskutere problemet på avdelingsårsmøtet. Vi var enige om at vi måtte gjøre noe for å rekruttere folk. Vi var enige om at den måten vi kunne gjøre det på var gjennom studie-sirkel. Årsmøtet vedtok en konkret målsetting for antall deltagere, for hvor mange prosent av deltagerne vi ville ha organisert og en dato for oppstarting av sirkelen. En ble satt av til å lede sirkelen, og bare det, og den offentlige representanten for partiet skulle spørre folk og være kontakledd på plakater osv.

Arbeidsplassene våre er spredd over store geografiske områder med et sentralt kontor. Vi hang opp store forseggjorte plakater på det sentrale stedet, og sendte ut innbydelse til de andre arbeidsplassene.

På plakaten hadde vi satt opp aktuelle temaer, og med navn, adr. og telefon på den personen som

kunne kontaktes.

Alle i avdelinga hadde i mellomtida satt opp navn på de folkene de visste om kunne spørres om å bli med på sirkel. Den offentlige representanten kontaktet disse folkene. Noen av disse ville, andre takket nei, men alle ga uttrykk for at de syntes det var på tide at det kom i gang tilbud om politisk skoling og diskusjon. Det var flere av deltagerne til sirkelen som sjøl ringte og ga beskjed om at de ville være med. Dette var folk vi ikke hadde tenkt å spørre i det hele tatt!

Uten særlig mye arbeid greidde vi å dra i gang sirkelen med 6 deltagere. Sirkelen ble kjørt etter den siste sirkelboka fra partiet, men det var anledning hele tiden til å ta opp andre temaer. Møtene endte ofte med å diskutere "fag" og fagforeningsarbeid. Sirkelen utviklet en fri og avslappende tone, som deltagerne sjøl gikk i spissen for. Det

var alltid kaffe og noe å bite i under møtene.

Da sirkelen ble avsluttet meldte 5 av 6 seg direkte inn i partiet. Flere av dem har sagt at de hadde tenkt på det en stund, men at sirkelen var den utløsende faktor.

Vi har nettopp nå hatt nytt årsmøte og blitt enige om å starte ny sirkel i høst. Vår erfaring

er at folk ofte venter på slike utspill - de ønsker å kunne diskutere politikk, skolere seg i organiserte former. Itillegg er det jo svært viktig at vi bruker den økende innflytelsen vi har rundt om til å trekke nye folk til oss.

Vi utfordrer herved alle andre partiavdelinger i Oslo til å gjøre det samme.

Lykke til!

BRUK OSLO SAMORG

Denne artikkelen har følgende formål: å få flere av våre faglige kamerater til å bruke Samorg. Dette kan gjøres på to måter. Enten ved å få valgt inn flere progressive representantskapsmedlemmer, eller ved at de får fagforeningene/klubbene sine til å ta opp flere saker i rep.skapet. Grunnen til at dette understrekes her, er at flere av våre faglige kamerater har undervurdert Samorgs betydning. I disse dager har borgerskapets stat lovbestemt lønnstak. LOs ledelse passer på at Arbeidsrettens dom blir overholdt. Hadde flertallet av rep.skapets medlemmer vært revolusjonære eller progressive ville et sånt overgrep vært umulig å gjenomføre. Faglige aksjoner i Oslo går på krykker så lenge Samorg ledes av sosialdemokrater. Så derfor.

Oslo Samorg, DNA og Sovjet

I dag er Samorgene mest kjent for å stå som arrangør av 1.mai tog og da vanligvis etter at Oslo samorg har lansert årets 1.mai-paroler.

Samorg i Oslo består av en fastlønna sekretær, et styre med Ivar Ødegaard som formann og Valley Børnich som nestformann. Begge er DNAere i likhet med sekretæren. SV har Per Ryanes (grafisk) i styret og NKP har Rolf Dahl (taktekkerne) representert. Styret møtes ca 15 ganger i året. Ca 6 ganger i året møtes representantskapet og på et av disse møtene diskuteres 1.mai-opplegget. Ellers kan emnene for møtene være alt fra kollektivtransport til tariff og utenrikspolitikk. Alle fagforeninger i Oslo har rett til

å ha minimum 1 representant på representantskapsmøtene. Fagforeninger med over 500 medlemmer har krav på 2. De største har 3. Frammøte pleier ligge mellom 100-140. DNA har ledelsen i dette organet, men det har vært noen riper i lakken nå og da. I løpet av det siste året har styret f.eks. tapt avstemninger på spørsmål som: forbud av naziparter, støtte til renholdsarbeiderne og i en uttalelse på årsmøtet hvor styret foreslo at det ikke var lov å fremme saker som ikke står på dagsorden. I praksis ville dette bety at rep.skapets medlemmer ikke ville ha mulighet til å foreslå streikestøtte "før det har vært behandlet i styret". At årsmøtet avviste styrets forslag om å kneble "møteplagerne" var en stor seier for opposisjonen og på sikt en fordel for de som går ut i streik i åra framover.

DNA bruker foraet til ideologisk drilling av det faglige tillitsmannskorpset i Oslo. Klasse-samarbeid og det sosialdemokratiske Norges fortreffelighet varmes opp år etter år. Men det er en viktig særeghet med Oslo Samorg. DNAs ledelse lanserer stadig nye linjer her. Skal DNA velge en myk linje overfor SV 1. mai, eller hva blir DNAs taktikk ved tariffoppgjøret? DNA prøver linja si i Oslo Samorg og de bruker toppfolka sine som innledere. DNA vil begrense Samorg til et høringssted hvor de kan slippe reformismen før det slippes løs på LOs grunnplan.

Et annet viktig særtrekk ved Oslo Samorg er sosialimperialismens innflytelse. NKPs Rolf Dahl er "fast" i styret med DNAs absolute velsignelse. Inntil i år

har det 7 år på rad vært faglig delegasjonsutveksling med Sovjet og DDR. I år er dette lagt på is pga Afghanistan, men altså bare lagt på is.

Oslo Samorg sprer stadig informasjonsmateriale om fredsarbeid til fagforeningene i Oslo som Sovjet må være svært fornøyd med.

Fagopposisjonen av 1981

Tilslutt noen argumenter for hvorfor vi ikke kan være likegyldige til Samorg. Opposisjonen består av noen få venstre DNAere, de forskjellige SV-fraksjonene og AKPere med sympatisører. Når det gjelder tariffpolitikk blir fronten ofte brei, mens 1.mai og fordømming av Sovjet blir trangere. I alle fall er Samorg et viktig treningssted for riktig enhetsfrontstaktikk.

Samorgs sosialimperialistiske profil er det vår forbanna plikt å slå på retur. Hvorfor er ikke Samorg med i Solidaritet Norge-Polen?

I den seinere tida har KK i alt for liten grad vist teft for å pore opp nye linjer fra DNA-ledelsen og regjeringa. For noen år sia kunne SV-lesere av KK høre om at Bjørgulf Froyn tok seg pissepauser

hver gang støtte til Hammerverkarbeiderne blei tatt opp. Hvorfor skriver ikke KK om Statssekretær Trygve Tambustuens foredrag om regjeringas industripolitikk til medlemmene i Samorg? (Det var sterke saker)

I tillegg til å avsløre og konfrontere fagorganiserte med SV, NKP og DNAs praksis, er lanseringa av våre standpunkter hittil lite utvikla. Oslo bys sær egenheter er kommet i bakgrunnen og vi har gjort svært lite for å rette på det. I likhet med Oslo bystyre må vi aktivisere våre egne fagforeningsrepresentanter i Samorg til å ta opp lokale saker for å få støtte fra resten av Samorg. Det foreslås reduksjoner og innstramminger på Operaen og NRRK., Samorg eller representantskapet har ikke fått høre noe om det. Hvorfor har ikke Film og Teaterteknikk og KL prøvd å bruke Samorg? Om DNA prøver å kastrere Samorg behøver ikke vi å hjelpe dem.

Representantskapsmøtene i Samorg har trent flere progressive til å kvitte seg med frykten for å gå opp på talerstolen, forberede innlegg og bli arbeiderpolitikere på sikt. Jeg bare spør: Har du vurdert hvordan fagforeninga di skal bruke Samorg? Ivar B

ARBEIDSPLOSSLAGA OG RV II

I FFP for juni hadde jeg et innlegg under denne overskriften "Arbeidsplasslaga og RV". Innlegget var skrivi i all hast for å få det inn før fristen. Dermed blei det tydeligvis uklart, ettersom Ole-P... i svaret sitt ikke har oppfatta et eneste poeng, ikke forstått at det er viktige motsegelser i RV-organiseringa. I tillegg har han - partikrisa til tross - ikke oppfatta at motsigelser neppe lar seg løse med "du-bør"formaninger, men må tas alvorlig og diskuteres. Jeg er derfor nødt til for en stor del å ta innlegget om igjen, og ta opp motsigelsene mer utførlig og grundig.

Utgangspunktet mitt er praksis. Hvordan har AKP jobba med valgkamp og parlamentarisk arbeid,

hvordan forholdet mellom partiet og RV har vært, hvem som "tar seg av" det parlamentarisk arbeidet, hvem som utvikler og bestemmer politikken. Jeg tar også utgangspunkt i årsmøtevedtaket i jernlaget i Oslo (TF-juni, s.45) som bl.a. peker på følgende årsaker til partikrisa: "- manglende innretting på arbeiderklassen. - Dårlig prioritering av dagskampen, særlig arbeiderklassens nære interesser. - Dårlig utnyttelse av mulighetene for legalt politisk arbeid..."

Den politiske linja for valgkampen, slik den er kommet fram i RV-programmene, partidokumenter og vår egen praksis, har svingt fra høyre (brødpolitikk og omfavning av SV/NKP i 1973) til ultra-venstre (bare væpna revo-

lusjon og proletariatets diktatur i 1975 og-77). Først i 1979 begynte vi å få noenlunde grep på sammenhengen mellom dagskamp, parlamentarisk arbeid og revolusjonær politikk - ei linje som utvikles videre i 1981.

Likevel - og til tross for mange proklamasjoner om det motsatte - har boikottlinja fra 1969 og -71 fortsatt som en understrøm i partiet gjennom hele 70-åra.

Boikottlinja som var ei linje for partibyggingas periode og ut fra den konkrete situasjonen i 1969-71, slo over i sin vulgære form: "Valg er ikke viktig". Ikke minst er den linja kommet fram i organiseringa av valgkampen og det parlamentariske arbeidet som noe som drives på sida av partiet, med enkelte kader avsatt til det formålet.

Korrigeringa av den politiske linja i 1979 førte til framgang til tross for at kaderen, i hvert fall i Oslo, var lite med. RV-organiseringa sto boliglaga for. Arbeidsplasslaga har nesten ikke fungert i RV-sammenheng. Framgangen i -79 førte til et syn på RVs framtid som ville betydd å utvikle RV til et valgparti - et reformistisk parti adskilt fra AKP. Pål S. sto for den linja i innlegg i FFP og TF, inntill Ellen Pettersen m.fl. kledde av valgpartilinja våren-80. Hennes hovdedargument (om jeg ikke husker feil) var at dermed ville AKP forbli et parti uten røtter i norsk virkelighet, uten dagskamp-politikk, uten en helhetlig kommunistisk politikk der den langsiktige kampen og dagskampen forenes.

Pål S. /partiledelsen innså at kritikken i hovedsak var rett, og siden da har en forsøkt å finne fram til en RV-organisering som både skulle sikre partiets innflytelse og de uavhengiges rettigheter.

Et forsøk på en slik RV-organisering blei vedtatt på RVs landsmøte i april. Landsmøtet valgte en landsledelse og arbeidsutvalg for RV, og vedtok RVs valg-

program.

Sjøl er jeg fullstendig uenig i de vedtatte retningslinjer for forholdet mellom AKP og RV. Jeg er misfornøyd med sammensetningen av RVs landsledelse, svært misfornøyd med arbeidsutvalget. Det vedtatte RV-programmet er dårlig, særlig i prioriteringa. I tillegg er jeg misfornøyd med nomineringa av Sigurd A.

I innlegget i FFP-juni forsøkte jeg å se på årsakene til at det hadde gått sårn, hvordan partiet, partiorganisasjonene og partikaderen deltok/ikke deltok i forberedelsene til landsmøtet. Ole-P. svarer at problemene skyldes at jeg ikke leser KK, at jeg trikser med sitater og at jeg bør ta meg sammen. La oss derfor se nærmere på det vi er uenige om:

1. Jeg var klar over da jeg skreiv innlegget, at det hadde stått i KK at landsmøtet skulle være 4. april, også oppfordringer til RV-grupper om å velge delegater. I jern har vi aldri hatt permanente RV-grupper av typen "RV i Posten" som kunne velge representanter til landsmøtet. Jeg - og andre - har ment at det ville være en uheldig dobbeltorganisering av folka våre. Skulle vi hatt noe, måtte det vært "RV i jern & met". Det har vi ikke hatt noe linje for, heller ikke blitt oppfordra til det fra DS eller SK. I direktivet fra DS i FFP for april står det tvert i mot at vi ikke skal ha valgkamp-organisasjoner å lå "RV i jern & met". Jeg kan ikke se annet enn at det har vært ei linje for at RV som organisasjon skal bygges etter boligunderdistrikter/bydeler, ikke etter arbeidsplasslag. Det viktigste for meg er likevel at partikadere/partilaga/underdistriktene bør delta og ha innflytelse i RV gjennom partiet.

2. Derfor trikser jeg heller ikke med sitater for å undersøke at RV-organiseringa skulle vedtas på RVs landsmøte. jeg er i mot at utkastet til RV-organisering slik

det forelå i landsmøteperioden ikke var behandla og vedtatt i partiet, at det bare var generell diskusjon om RV. Det er det gamle kjøret med at vi har forslagsrett når det gjelder politikk og nominering, men reell medbestemmelses rett har vi ikke.

Jeg slo fast i det forrige innlegget at RV-opplegget ikke hadde gått "tjeneste-veien" - altså gjennom partiet. Ole-P harselerer over det og sier: "Sjølsagt ikke. Partimedlemmene innkalles til partilandsmøtet. RVs landsmøte er det RV-aktivister og grupper som innkalles til. Jeg kan ikke skjønne åssen du kan ha fått inntrykk av at partilaga skulle sende folk på landsmøtet til RV???" (min uthevning)

Her er vi ved kjerna i motsigelsen. Ole-P mener tydeligvis at RV skal være en organisasjon helt adskilt fra partiet. Jeg mener at RV i hovedsak skal være den formen og den politikken partiet stiller til valg på, at partiorganisasjonene på alle nivåer skal utgjøre kjerna i RV.

For meg virker det bare komisk at RV på den ene sida er en sjølstendig organisasjon som AKP inngår avtaler med, når RV på sin side er en sammenslutning av det samme AKP og uavhengige sosialister. AKP har i hovedsak inngått en avtale med seg sjøl, formalisert gjennom en flerfoldig vetorett i RVs vedtekter, og konfirmert gjennom valget av AKPs nestformann til leder i RV. Det er ikke rart en del uavhengige reagerer negativt. På den ene sida blir de kasta blå i øynene om at RV er en reell front, på den andre sida har AKP - sett fra deres synspunkt - all makt. (Det kunne kanskje være en trøst for dem å kjenne til hvor stor innflytelse mange AKPere har i RV!)

Forsøk på oppsummering:

1. Den vedtatte RV-organiseringa løser ikke spørsmålet om partiets deltaking i RV, ihvertfall ikke på underdistrikts- og grunnplansnivå. Særlig dårlig kommer arbeidsplasslaga og - underdistrikterne ut. Det ser vi resultatet av i RVs valgprogram, i representasjonen på landsmøtet, i valgense av

landsledelse og arbeidsutvalg. Det fører i praksis til laber innsats fra arbeidsplasskaderne, - laga og - underdistriktene (se deg rundt, Ole-P...).

2. For Ole-P, DS og SK er det neppe noen trøst å skyldte på at UDS-formann ikke leser KK eller at arbeidsplasslaga ikke har brukt sine muligheter til å danne RV-grupper for derved å bli representert på RVs landsmøte. Ledende organer må se hva linja fører til i praksis og spørre seg sjøl - hvorfor?

3. Ole-P er medlem av samme underdistrikt som jeg og med i det sentrale valgkamputvalget i følge han sjøl. Jeg veit ikke hvem han er.

Hva slags kryptisk organisering er dette? Ville det ikke være naturlig å velge ut en slik kader i samrå med UDS og vedkommendes avd.styre? Har ikke han behov for å diskutere/undersøke valgkampsituasjonen i UD sammen med UDS? Vårt syn på RV-organiseringa og - politikken?

Om det er "sikkerheten" eller "den demokratiske sentralismen" eller "høgere organer er overordna lavere organer" dere vil begrunne det med, er ett fett for meg - det er en utålelig praksis. Skulle gjerne vite hvor dere har den fra!

UDS-formann i jernlaget

VALG 81

STÅENDE DIREKTIV OM RU

Etter forespørsel fra Rød Ungdom trykker vi her direktivet om vervestopp fra RU som kom i desember-79 og blei sendt ut til alle styrene. Direktivet gjelder fremdeles:

DIREKTIV OM VERVESTOPP FRA RØD UNGDOM:

Inntil videre gjelder at partiet ikke skal ta opp medlemmer av Rød Ungdom som medlemmer av partiet.

Opptak av medlemmer av RU i partiet kan inntil videre bare skje etter avtale med partiet og RU sentralt. Dette innskjerpes overfor partilaga i distriktet.

SKAD

SKRIV LESERBREV

Boligproblemet
under kapitalis-
men. . . . . s. 2

Boligfinansiering
og Husbankens
betydning. . . . s. 12

Bokostnader -
sammensetning
og utvikling. . . s. 21

Byggekostnader -
sammensetning
og utvikling. . . s. 26

Hvilke krav skal
vi stille? Hva
er sosial bolig-
bygging? . . . s. 33

Materiale til
en diskusjon om
**SOSIAL
BOLIGBYGGING**

DETTE HEFTET OM BOLIGPOLITIKK ER LAGA AV KAMERATER
I BYGG-AKP (m-1). KJØP DET OG LES DET. DELTA I
DEBATTEN OM BOLIGPOLITIKK. FÅES PÅ PARTIKONTORET,
PRIS KR. 5.-